

---

varga géza paródiái

Majtényi Mihály után

KRUMHOLTZ ÚR KALAPOT EMEL

Elmondom nektek, kedves olvasók, mert ilyesmit még ti sem láttatok. Én tudom, hogy ti, kedves, nyájas olvasók, azt is szeretnétek látni, amit én láttam, ezért regélem el most nektek, ezért libbentem fel, libbentem fel a feledés szürke palástját, ezért húzom szét a feledés függönyét kíváncsi szemetek előtt.

Régen volt, ti még gyerekek sem voltatok akkor, kedves olvasóim, akkor én voltam gyerek. Elmondom hát nektek, kibontom a ködös emlékek világának ezt a már kissé szakadozott emlék-batyuját és kihalászok belőle egy poros eseményt, hogy ti is okuljatok belőle.

Mert tudom én, hogy ti, betűre szomjas olvasók, tudni szeretnétek. Felnyitom hát előttetek meseszekrényem egyik ajtaját, kihúzom a mesenahtkaszni legalsó fiókját, hogy ti is lássátok, hogy el tudjátok képzelni, mi történt akkor.

Krumholtz úr kalapot emelt.

Brasnyó István után

GÁ, GÁ, GÁ ÉJJEL

Hát már igazán
minden éjjel,
de minden éjjel
éjszaka lesz?

SZÓRAKOZOM

Egymás mellé rakok sok-sok kis izét,
azután az izéket elveszem
egymás mellől.

ÉN IS MONDOK VALAMIT

Szeretnék sok-sok kis tengeri parasztot
és nézni,
hogy szántják a tengert.

Gion Nándor után

EGYIK OLDAL MÁSIK FELE

Csodálatos utca a Knédli utca. Hosszában hosszú, keresztben széles.
— Nálunk mindenkinek van ilyen nagy kése! — mondta Kormorán,
a hajigálódzó.

— Nálunk senkinek sincs ilyen nagy hasa! — mondták a Knédli
utca lakói.

A nő ott állt a falnál, ő célzott, de nem találta el.

Késsel célzott.

Letette a kést.

A nő még mindig ott állt a falnál.

Célzott.

És eltalálta.

Fehér Kálmán után

PANASZ VAN EGYSOROS SŐT TÖBB

Első sirám

A Zenta—Becse—Novi Sad vonalon
az autóbuszok döcögjenek magyarul.
Lako i brzo mađarski.

Második sirám

Nekiszaladásból
bizonyos dolgokat könnyebb csinálni
és hamarabb
be is fejezi az ember.

Harmadik sirám

A pincér reggel
az egyik szemére vak.
Délben a másokra.
Este a harmadikra.
Van aki csak
egyszer teheti.

Negyedik sirám

Mama
én
fázom!

Végel László után

EGY ROSSZ BÁCSI CSÚNYÁKAT EMLÉKEZIK

Stószhétfő

Belebele ordítóan hülye alak. Munkaviszonyban van, és felesége is van. Egy. Kispolgár. Visszakértem tőle az ötezer dinárt, amit a múltkor kölcsönadott. Végső ideje lenne venni három méter vörös szatént, télikabátnak. Zsebre dugtam a kezem. Irtó unatkoztam.

Hülyekedd

Megfogtam Nyanya kezét, és elmondtam neki, hogy sárga zokni nélkül mit sem ér az élet. Zsizi mondta, hogy menjünk a fenébe. Mentünk. Ő is jött velünk. Irtó unatkoztam.

Zabszerda

Ma is voltam Nyanyával. Utána megittam 975 konyakot. Nem bírom az italt. Irtó unatkoztam.

Szomorúcsütörtök

Voltam Hülyééknél. Tanultak. Vettem narancssárga gumicsizmát három fodorral. Nyanya nem velem találkozott. Sokan vagyunk. Irtó unatkoztam.

Irtópéntek

Borogatást tettem legújabb lábjegyzeteimre. Nyanya gépirótanfolyamra jár, most pötyögteti legújabb ruhájára a pöttyeket. Abban a ruhában akarja nézni a gibraltári függőkerteket. Igaza van, pepitában ezt nem is lehet. Irtó unatkoztam.

Strammszombat

Zsizsit mindennél jobban szeretem. Tudja, hogy mit nem akar. Mondtam neki, ha lesz pénzem, akkor veszek neki egy pepita cilindert és egy köcsög aludttejet. Irtó unatkoztam.

Fajavasárnap

Egy szivar kirabolt kilenc üzletet. Stramm srác. Azután felpofozott nyolc rendőrt. Nagy alak. Hogy lehet valaki ennyire józan. Irtó unatkoztam.

Fehér Ferenc után

PEDAGÓGIAI VERSIKE

Nem a verset, csak a rímet,
Nem a könyvet, csak a címet,
Nem a betűt, csak a papírt,
Elefántot és nem tapírt,
Törlőgumit és nem radírt,
Nem ebédet, maradékot,
Nem kulcslyukat, hasadékot,
Nem a kezét, hanem lábát,
Nem üreset, teli tálat,
Leveseset, nem ágytálat,
Így lesz majd telitalálat,
Nem veséjét, hanem máját,
Nem a zsírját, hanem háját,
Nem a nyilat, nem az íjat,
Csak egyedül a HÍD-díjat.

Ács Károly után

ELSŐ RONDA

Furcsa ügy.
Legények rája!
Egy nő az ügy,
furcsa ügy.

Furcsa ügy,
legények rája.

MÁSODIK RONDA

Mértani ábra
a kör is,
nagy fa lehet
a kőris.

HARMADIK RONDA

A valami szaga
átüt az ajtón,
mit csinál maga,
hogy valami szaga
átüt az ajtón.

Varga Zoltán után

HÓ

Hullott a hó. Nem is. A hó hullott. Más nem. Igen ez a helyes, hogy a hó hullott. Ott ültek ők ketten, de ő nem arra gondolt, hanem másra, arra gondolt, hogy akkor is hullott-e a hó, amikor ő négyéves volt, és akkor majdnem szétfeszítette a gondolatszikra az agyát, hogy vajon akkor is hullott-e a hó, mikor ő ötéves volt, vagy akkor nem hullott a hó, mert lehet, hogy egy évvel később hullott a hó, amikor ő már hatéves volt.

Beszélgettek.

Nyolcvannyolc évig.

Ő most kilencvennégy éves. És hányszor hullhatott ez idő alatt a hó.

Töprengett.

Vajon?

Pap József után

ELÉGIA

Ezentúl mindig hordok magammal
regisztrátort
és telefonkönyvet,
hogy el ne felejtsem Tolnai Ottó címét
(ha időközben el nem
hurcolkodott),
hogy megírhassam neki
úgy írni verset
ahogyan kellene
vagy imígyen-amúgy
nem lehet így írni verset.
Mi lenne,
ha nem lenne Benes.

Tolnai Ottó után

ÚJVIDÉK

Újvidék.

Érdekes. Annyi minden megváltozott ebben a városban, amióta nem voltunk itt. Megnőttek a körmeim — például. Mondtam a feleségemnek, hogy születésnapomra vegyen nekem egy sündisznot körömpucoló-
nak.

Verseket írok, majd kiadom őket futballabdába kötve.
Sündisznó helyett fürdőnadrágot vett.
Írok egy verset a dresszúráról.
Kezembe került Pap József egyik verse. Idemásolom az egész verset:
„És”
Megyünk a tengerre, azt mondják, hogy a hangjátékom egy kissé
induktív és egy kissé deduktív.
Nem értem, hogy nézheti egy lány nadrágban a tengert.

•

SEREGÉLYÁLLKAPOCS

Hanna I.

Jobb a paplan
mint a lyuk.

Hanna II.

A paplannal
lehet takarózni.

Hanna III.

A lyukkal
nem
lehet.

Domonkos István után

DUGI-VUGI

Vera meg én ott hagytuk a két hülyét a parton. Csuda csinos kis-
lányok voltunk, és gyakran bizseregünk.

Felmentünk egy hajóra, amelyen nagyon sok tengerész volt. Meg-
mutatták nekünk a gépházat. Ennyi dugattyút még soha nem láttunk.

Ezért ott is maradtunk.

NYUNYUBAN

nyunyuban mindenki nyunyui
nyunyuban mindenki nyunyu
nyunyuban csak nyunyuzni szabad
nyunyuban nyunyu
nyunyuiaknak nyunyu
minden nyunyui nyunyuban él
minden nyunyui
nyunyunyelven nyunyuzik

VOLTAM OTT

Inkább olaszul tanítottak volna meg a szüleim, mint jární. Most akkor beszélgethetnék olaszul, ülve. Megnéztem egy galerit. Volt benne egy jó kép.

Úgy éreztem magam, mint otthon.

Megnéztem egy másik galerit. Konjović jutott eszembe, meg Ács Jóska jutott az eszembe, meg Lubarda jutott az eszembe, meg Hangya jutott az eszembe, meg mindenki az eszembe jutott, nálunk is van galeri.

A pápa kinézett az ablakon.

Ezt csinálja a Mariska néni is Topolyán.

A régi dubrovniki köztársaság bírósága enyhítő körülménynek ismerte el a szelet még annak is, aki gyilkolt.

Amikor én írtam, akkor nagyon fújt a szél. Vihar volt.

HINTA-PALINTA

ön uram fogja meg darwin hasát
anélkül nincs hinta-palinta
különben is csak akkor jó ha szoptatás közben
szolgálja fel
zöldeskékeszöld sárgásszürkepepita feketésvörös
szőrös kenguru
miközben az erszényébe a legmodernebb szellőztető-
berendezéseket szereli be
a siemens cég egyik afrikai
szakember-különítménye
nem azért hanem csak előzőleg meghatározott
okokból maradhat benne
benne tarthatta volna tovább is uram
minden színezet nélkül
uf
uff
ufff de feretem

SZOKOTT

ön uram a kalapba szokott
nem asszonyom hanem a postaládába
uram valaki itt áll az ajtónál
igen az ajtónálló

BENNÜNKET IS VALLATNAK

Kérdés: Neve?

Válasz: A Suli Pista fia, a Laci, a tanító.

Kérdés: Van-e könyvtára, milyen jellegű, hány kötetből áll?

Válasz: Van... Milyen jellegű? Félbőrkötéses... Tizenegy és fél kötet. Egy fél kötetet az asszony elhasznált, amikor a szövetkezetnek le szállítottuk a krédilitojásokat.

Kérdés: Hány kötetet vásárol évente?

Válasz: Harminc köteg szénát vásároltam tavaly, de nem volt elég, hét mázsa takarmányt is kellett vennem, mert a nyulaim éhen haltak volna.

Kérdés: Mi a véleménye Burány Nándor, Varga Zoltán, Majtényi Mihály, Major Nándor, Tolnai Ottó, Herceg János legújabb könyvéről?

Válasz: Éppen azt nem olvastam.

Kérdés: Mit olvasott legutóbb?

Válasz: Tavaly az év végén Csincsák Lacika, a harmadik padból, azt írta Sanyara Piroskának, hogy „Szeretlek!” A sarokba is állítottam.

Lévai Endre után

JAJ, DE SÜT

Az emberek dolgoznak. Egy szocialista társadalomban ennél szebb nem is lehet.

Az emberek üveget csinálnak. Szocialista üveget, szocialista átlátszó-sággal, szocialista szeretettel izzadnak, az üveg meg aztán kihül.

Üveggyárunk is van.

Utazok tovább riportot írni.

Megy a vonat. Benne ülök. Visz. Szocialista, haladó szellemű mozdony megy a vonat élén. Milyen könnyedén húz, előre.

Táj. Szabad táj! La Bickafart középkori utazó is írt erről a tájról. Így írt: „Kő, kő, kő...” És egy felvilágosodás kori költő is elénekelte ezekről a csúcsokról, hogy:

„Ez a szikla meredek,
felfelé nem mehetek.”

És most itt vagyok én. Ezen a helyen. Nézem ezeket a csodálatosan szép szabad hegyeket. Képzeljék el! Mindegyiknek csúcsa van!

Mirnicz Zsuzsa után

FÁK CSIKLANDOZZÁK A FELHŐK POPSIJÁT

Én lány vagyok, a fiúk rosszak.

Ezt el kell neked mondanom.

Volt egy rossz tanárnőnk, volt egy jó tanárnőnk, volt egy jó tanárunk, volt egy rossz tanárunk, voltak jó tanulók, voltak rossz tanulók.

Rudolf Hess jó néhány évvel ezelőtt fél millió embert tett el láb alól.
Ő rossz ember volt.

Oh, hogy milyen rossz az emberiség!

Klucikának a papája valamikor kétkezi munkás volt, de tanult, tanult, tanult — tanuljatok ti is, gyerekek! —, és mérnök lett belőle, de nem olyan fehér köpenyes mérnök, hanem olyan mérnök lett belőle, aki megfogja a munka végét, ha a közepe és az eleje már készen van. Klucika mérnök papájának ellopták a ceruzahegyszőjét.

Oh, miért ilyen rosszak az emberek!

És én megmondtam az igazgatónak, hogy cumstrucc, épp azért is szeretem az irodalmat.

Oh, milyen rosszak az emberek!

Esténként későn jártam haza, mert esténként eljártam csalódni az emberekben.

Te sohasem mondtad meg nekem, hogy mi mindent meg lehet mutatni egy tizenhét éves lánynak. Születésnapomra vettél nekem egy mopszlit, albán népviseletben, és nem gondoltál arra, hogy a Ripityom utca 4-ben Kovácséknak 71 gyereke éhezik.

Nagyon rosszak az emberek!

De Balambér, az más!

Dési Ábel után

VÉGTAGJAIM, JAJ!

Tenyerem
emelem,
fektetem
kezemen.

A lábam,
a talpam
itt vannak
alattam.

Ujjammal
akarom,
a sarkam
vakarom.

Egy szó,
egy rag,
csupa
végtag.

ERDŐBEN, ERDŐBEN, SZÉP KERÉK ERDŐBEN

Megérkeztünk az őserdőbe, itt még ember nem járt, én a villanypóznának támasztottam a puskámat, és gyönyörködtem a holdmentében. Reggel álltunk a szeptemberi bágyadt búcsúzóznál, és Leukoharamiahiéna ezt mondta:

— Meolu buhuajiu leou.

Ez az indiánok nyelvén azt jelenti, hogy esni fog az eső, de jelentheti azt is, hogy kapcsold ki már a televíziót, mert megüt a guta.

Mentünk tovább, életveszélyben. Azt mondtam Mancinak, hogy nem kell félni, egy vilájjárónak mindenbe halálmegvetéssel kell belelépni. Egy expedíciószervezőnek mindenre gondolnia kell, ezért hoztam magammal több nadrágot.

A hajnalcsillag fenn volt már az égen, és mi mentünk tovább bakancsban a réten. Egy bennszülött faluhoz értünk, amelyik arról kapta a nevét, hogy benne születtek elég sokan. Mint régi ismerősöket fogadtak, bár én biztos vagyok abban, hogy ők még nem láttak engem, esetleg én láthattam őket, mert annyifelé jártam már, hogy csak no.

Eljutottunk egy másik faluba. Csuda primitív emberek lakták. Az egész faluban senki sem tudta, hogy ki volt Herbert Eulenberg, nem tudták, hogy 1876-ban született és 1949-ben halt meg, sőt még azt sem tudták, hogy német drámaíró volt, de az lepett meg legjobban, hogy még arról sem tudtak, hogy realista színművei a XIX. század első felének hagyományaiban gyökereznek. (Hogyan lehet valaki ennyire primitív!)

Erről eszünkbe jutott, hogy régen voltunk színházban, és hazajöttünk.

Burány Nándor után

A BELETÖRT BICSAK

I. Tiszán innen

Amikor először jött rá, hogy nem olyan egyszerű fából vaskarikát csinálni, akkor jutott eszébe, hogy a felesége levetkőzött. Igaz a párttitkár segített neki, de ez még nem minden. Ha minden társadalmi erő összefogott volna, akkor sokkal jobban sikerült volna, ebben biztos volt.

Ezt még gyermekkorában mondták neki. Ez jutott eszébe, amikor ment hazafelé arról az értekezletről, tudta, hogy most egy kicsit emlékeznie kell a gyermekkorára, mert különben nem lesz ebből egy egész regény.

Emlékezett.

Emlékezett arra, hogy akkor, gyermekkorában még nem ismerte a feleségét, és arra is világosan visszaemlékezett, hogy annak idején nem kellett neki kimenni, hanem behozták neki.

Most kimegy, és ott csinálja meg azt a karikát. Mert ott van sokkal jobb nyersanyag, egy svájci nő.

II. Dunán túl

Az igazgató a munkatársaiba mélyedt, a titkár maga mögé meredt, a többiek nem merték ugyanezt csinálni, mert érezték, hogy a megindokolatlan beruházásokról úgyszólván olvasnak majd eleget az újságban.

— Tudtam! — mondta az orvosnő, és elment Bécsbe.

— Puhafából kellett volna csinálni! — mondta a munkástanács elnöke, és csöndben ült a kalapján.

Ezzel mindennek vége. Ne fogjon ilyen munkába az, akinek felesége van! Most már nem gondolt semmire, csak arra, hogyan tudná megérni a regény végét.

Tóth Ferenc után

ÍGY JOBB (drámai rímek)

(Szín: Mielőtt a függöny felgördülne, az idő darabokban bejön a színpadra. A közönség már csak azt látja, amikor egészben van. Kinn mállás állatok bögnék. A bögésből a közönségnek éreznie kell, hogy a szamarakon, ökrökön, juhokon, sziámi macskákön és nyusztokon málla van. Amikor a függöny teljesen felgördül, a főhős egy rakáson ül, közben egy terebélyes tölgyfa lép a színpadra kezében egy teli billi-kommal, és ezt dünnyögi: „HOVA ÖNTSEM, HOVA ÖNTSEM?” És elkezdődik.)

Fő: Óh, te, ki fentről nézel
és alant látsz!
Tekints le fentről alant.
Az úr: Látlak alant, óh, alant.
Fő: Te mindenható, ki fentről
nézel le alant,
nézz rám, nézz belém!
Az úr: Tátsd ki a szádat,
óh, jámbor, ott alant.
Fő: Tátom!
Az úr: Beléd látok gyarló lélek,
bendőd ürességének tökélye teljes.
I.: Eresszétek le a függönyt!
II.: Húzzátok fel a függönyt!

(Szín: A függöny teljes szétnyitása után tíz percig mély dobütések hallatszanak, közben a közönség kimegy. A mécszet meggyújtják, a szín elsötétül, és kezdődik tovább.)

Kar: Főszereplő éhes,
annyira, hogy rémes,

- hogyha nem kap enni
el kell neki menni.
- I. mellék: Hát nem tudod-é,
hogy fentről jön minden áldás,
mint ahogy te is
fentről adod áldásodat a földnek?
- II. mellék: Észreveszed-é, elhiszed-é,
hogy a dolgok lényege
akkor válik lényeggé valóban,
ha benne van?
- I. mellék: Emlékszel-é, jut-é még eszedbe,
a kor,
amikor?
- I.: Eresszék le a függönyt!
- II.: Húzzátok fel a függönyt!
- Fő: Nem kell, meguntam!
- Közönség: Igaza van!
(függöny)

Herceg János után

EZ MEG AZ

A nagy író, aki körül sok kis író ült, csak állt, és nézte a sivár bácskai földet, a kietlen bánáti ugarokat, a rothadó baranyai dudvát, azután megmozdult. Megírt három regényt, harminchét verset, négy kritikát, öt esszét, húsz elbeszélést, három drámát, lefordított és felfordított mindent, felfedezett tizenegy tehetséges fiatal költőt, és felvitt a padlásra egy méter kukoricát.

Mi csak ültünk körülötte, és csodáltuk, hogy lehet egy ember — irodalmárról nem is szólva —, ennyire erős.

Annak idején sokan a szabadkőművesekhez csatlakoztak, mert akkor az asztalosok, az ácsok, a borbélyok és a gyepmesterek még nem voltak szabadok. Más volt a világ akkor. De mennyire.

Mi is mások voltunk. Csak mentünk a vajdasági irodalomban, és észre sem vettük a lányokat. A borbélyhoz jártunk, és nem a lányokhoz. Mert volt egy haladó szellemű borbély, aki mindig megszabadított bennünket a — felesleges szőrszálainktól.

Ilyen volt a világ akkor.